

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) > [Europejski Nakaz Zabezpieczenia Na Rachunku Bankowym](#) > [Romania](#)

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Rumunia

Rumunia

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Zgodnie z art. 1° art. 1 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie niektórych środków niezbędnych do wdrożenia niektórych przepisów wspólnotowych od dnia przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego i zmienionego ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami, w przypadku dokumentów urzędowych wniosków o zajęcie zabezpieczające składa się do sądu właściwego do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji (art. 945 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Postanowienie w sprawie wniosku, wykonania środka oraz uchylecia lub zniesienia zajęcia odbywa się zgodnie z przepisami art. 954-959. Przepisy te (art. 971 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego) stosuje się odpowiednio do dokumentów urzędowych.

Zgodnie z art. 94 i 95 kodeksu postępowania cywilnego sądami właściwymi do rozpoznawania spraw w pierwszej instancji są:

- sądy rejonowe (*judecătoria*) w przypadku roszczeń, których wartość pieniężną można oszacować, do wysokości 200 000 lei rumuńskich oraz
- sądy okręgowe (*tribunalul*).

Wykaz sądów rejonowych jest opublikowany na stronie internetowej Europejskiego atlasu sądowego w sprawach cywilnych w zakładce „[Doręczenie dokumentów](#)”.

Wykaz sądów okręgowych jest opublikowany na stronie internetowej Europejskiego atlasu sądowego w sprawach cywilnych w zakładce „[Orzeczenia w sprawach cywilnych i handlowych - Rozporządzenie Bruksela I](#)”.

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Zgodnie z art. 1° art. 2 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie niektórych środków niezbędnych do wdrożenia niektórych przepisów wspólnotowych od dnia przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego i zmienionego ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami, organem właściwym do uzyskiwania informacji o rachunku na podstawie art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 jest Krajowa Unia Komorników Rumuńskich (Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești din

România, UNEJ).

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Stosuje się metodę przewidzianą w art. 14 ust. 5 lit. b) rozporządzenia.

Krajowa Unia Komorników Rumuńskich ma bezpośredni dostęp do systemu informatycznego udostępnionego nieodpłatnie na mocy ustawy przez Ministra Finansów Publicznych.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Zgodnie z art. 1⁸ art. 1 ust. 2 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie niektórych środków niezbędnych do wdrożenia niektórych przepisów wspólnotowych od dnia przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego i zmienionego ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami, zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 655/2014, w przypadku odmowy wydania nakazu zabezpieczenia, od postanowienia odrzucającego wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym przysługuje zażalenie do sądu wyższej instancji niż sąd, który wydał przedmiotowe orzeczenie.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Zgodnie z art. 623 kodeksu postępowania cywilnego egzekucję wszelkich tytułów egzekucyjnych, z wyjątkiem tytułów dotyczących należnych wpływów do skonsolidowanego budżetu ogólnego, budżetu UE lub budżetu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, przeprowadzają wyłącznie komornicy sądowi, nawet jeśli przepisy szczególne stanowią inaczej.

Wydanie postanowienia w sprawie wniosku, wykonanie środka oraz uchylenie lub zniesienie zajęcia przeprowadza się zgodnie ze stosownymi przepisami art. 954-959 (art. 971 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Zajęcia zabezpieczającego dokonuje wyłącznie komornik sądowy zgodnie z przepisami kodeksu dotyczącymi egzekucji, które stosuje się odpowiednio, bez konieczności uzyskania jakiegokolwiek upoważnienia lub zezwolenia w tym celu (art. 955 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Zgodnie z art. 652 ust. 1 lit. b) kodeksu postępowania cywilnego, chyba że przepisy stanowią inaczej, wyroki sądu oraz inne tytuły egzekucyjne wykonuje komornik działający w okręgu właściwości sądu apelacyjnego, natomiast w przypadku zajęcia ruchomości oraz bezpośredniej egzekucji z ruchomości – komornik działający w okręgu sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca zamieszkania lub siedziby statutowej dłużnika lub w okręgu sądu apelacyjnego właściwego dla miejsca, w którym znajdują się przedmiotowe ruchomości; jeżeli dłużnik ma miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową za granicą, właściwy jest każdy komornik.

Zgodnie z art. 652 ust. 2 i 4 kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli podlegające zajęciu ruchomości znajdują się w okręgach właściwości kilku sądów apelacyjnych, do przeprowadzenia egzekucji jest uprawniony każdy komornik działający przy jednym z tych sądów, przy czym dotyczy to również podlegających zajęciu składników majątku w okręgach właściwości pozostałych sądów apelacyjnych.

Jeżeli komornik, upoważniony początkowo przez wierzyciela, stwierdzi, że w okręgu jego właściwości miejscowej nie znajdują się żadne składniki majątku lub dochody podlegające zajęciu, wierzyciel może wystąpić do sądu egzekucyjnego z wnioskiem o kontynuację egzekucji przez innego komornika, przy czym zastosowanie mają odpowiednio przepisy art. 653 ust. 4.

Zgodnie z art. 7 lit. b) i c) ustawy nr 188/2000 o komornikach komornik: doręcza pisma sądowe i pozasądowe; doręcza pisma procesowe; wykonuje środki służące zabezpieczeniu interesu prawnego na podstawie orzeczenia sądu.

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Zgodnie z art. 623 kodeksu postępowania cywilnego egzekucję wszelkich tytułów egzekucyjnych, z wyjątkiem tytułów dotyczących należnych wpływów do skonsolidowanego budżetu ogólnego, budżetu UE lub budżetu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, przeprowadzają wyłącznie komornicy sądowi, nawet jeśli przepisy szczególne stanowią inaczej. Sąd postanawia w sprawie wniosku, wykonania środka oraz uchylenia lub zniesienia zajęcia zgodnie z mającymi odpowiednio zastosowanie przepisami art. 954-959 (art. 971 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego). Zajęcia zabezpieczającego dokonuje wyłącznie komornik sądowy zgodnie z przepisami wspomnianego kodeksu dotyczącymi egzekucji, które mają odpowiednio zastosowanie, bez konieczności uzyskania jakiegokolwiek upoważnienia lub zezwolenia w tym celu (art. 955 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Z chwilą otrzymania wniosku o wszczęcie egzekucji komornik, w drodze postanowienia, dokonuje czynności mających na celu zarejestrowanie wniosku i założenie akt postępowania egzekucyjnego lub, w stosownych przypadkach, wydaje uzasadnioną odmowę wszczęcia postępowania egzekucyjnego. O postanowieniu niezwłocznie powiadamia się wierzyciela. Jeżeli komornik odmawia wszczęcia postępowania egzekucyjnego, wierzyciel może złożyć skargę do sądu egzekucyjnego w terminie 15 dni od daty doręczenia postanowienia (art. 665 kodeksu postępowania cywilnego).

Zgodnie z art. 7 lit. e) ustawy nr 188/2000 o komornikach komornik wykonuje środki służące zabezpieczeniu interesu prawnego na podstawie orzeczenia sądu.

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Wyroki podlegające tymczasowemu wykonaniu ze złożeniem zabezpieczenia nie są wykonywane do czasu złożenia zabezpieczenia (art. 678 kodeksu postępowania cywilnego).

Każda osoba ponosząca odpowiedzialność osobistą, ponosi ją całym swoim obecnym i przyszłym majątkiem ruchomym lub nieruchomym. Majątek ten służy jako wspólne zabezpieczenie dla wierzycieli tej osoby. Tego rodzaju zabezpieczeniem nie mogą być składniki majątku, które nie podlegają zajęciu. Wierzyciele, których roszczenia powstały w związku z określonym, prawnie dopuszczalnym podziałem majątku, muszą najpierw wystąpić o egzekucję ze składników tego majątku. Jeżeli są one niewystarczające do zaspokojenia roszczeń, egzekucję można przeprowadzić również z innych składników majątku dłużnika. Składników majątku objętych prawnie dopuszczalnym podziałem majątku związanego z wykonywaniem zawodu mogą dochodzić wyłącznie wierzyciele, których roszczenia powstały w związku z wykonywaniem tego zawodu. Wierzyciele ci nie mogą dochodzić swoich roszczeń z innych składników majątku dłużnika. (Art. 2324 kodeksu postępowania cywilnego)

Jeżeli komornik uzna, że leży to w interesie egzekucji, zgodnie z przepisami prawa zażąda od dłużnika przedstawienia wyjaśnień na piśmie dotyczących jego dochodu i majątku, z uwzględnieniem stanowiącego współwłasność majątku wspólnego podlegającego podziałowi (*proprietatea pe cote-părți*) lub niepodlegającego podziałowi (*proprietatea în devălmăşie*), z którego można przeprowadzić egzekucję, oraz wskazania ich położenia. Aby przekonać dłużnika do dobrowolnego wywiązania się z jego zobowiązania, komornik może również przedstawić skutki kontynuowania postępowania egzekucyjnego. W każdym przypadku dłużnik otrzyma informację o szacunkowym koszcie egzekucji. (Art. 627 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego)

Dłużnik ma obowiązek, pod groźbą sankcji przewidzianych w art. 188 ust. 2, zadeklarowania na żądanie komornika wszystkich ruchomych i nieruchomych składników majątku, z uwzględnieniem stanowiącego współwłasność majątku wspólnego podlegającego lub niepodlegającego podziałowi, ze wskazaniem ich położenia, a także wszystkich bieżących lub regularnych dochodów. (Art. 647 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego)

Na wniosek zainteresowanej strony sąd może orzec również podział stanowiącego współwłasność majątku wspólnego podlegającego lub niepodlegającego podziałowi w postępowaniu w sprawie sprzeciwu wobec egzekucji. (Art. 712 ust. 4 kodeksu postępowania cywilnego)

Jeżeli w drodze sprzeciwu wobec egzekucji zainteresowana strona wystąpiła z wnioskiem o podział majątku wspólnego, sąd orzeka taki podział zgodnie z przepisami prawa. (Art. 720 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego)

Majątku ruchomego objętego dopuszczalnym podziałem majątku związanego z wykonywaniem zawodu mogą dochodzić wyłącznie wierzyciele, których roszczenia powstały w związku z wykonywaniem tego zawodu. Jeżeli

składniki majątku nie są przypisane do indywidualnego majątku przedsiębiorstwa, ale mimo to służą wykonywaniu zawodu lub działalności zawodowej dłużnika będącego osobą fizyczną, mogą być przedmiotem egzekucji włącznie wówczas, gdy nie ma innych składników majątku podlegających zajęciu, a następnie wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań alimentacyjnych lub innych uprzywilejowanych wierzytelności dotyczących majątku ruchomego. Jeżeli dłużnik prowadzi działalność rolniczą, egzekucja z następujących aktywów przedsiębiorstwa jest wyłączona w zakresie, w jakim są one konieczne do kontynuowania działalności rolniczej: zapasy rolnicze, w tym zwierzęta gospodarskie, pasza dla tych zwierząt oraz materiał siewny do uprawy, z wyjątkiem sytuacji, w której majątek ten stanowi zabezpieczenie lub przedmiot wierzytelności uprzywilejowanej. (Art. 728 kodeksu postępowania cywilnego)

W przypadku egzekucji z rachunków powierniczych (prowadzonych przez osobę trzecią w imieniu dłużnika lub przez dłużnika w imieniu osoby trzeciej) obowiązują niektóre zasady w odniesieniu do reprezentacji oraz pełnomocnictwa z prawem reprezentacji, jak określono poniżej.

Art. 1295 kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że prawo reprezentacji w stosownych przypadkach może wynikać z przepisów ustawodawczych lub wykonawczych bądź z orzeczenia sądu.

Zgodnie z art. 1296 kodeksu postępowania cywilnego umowa zawarta przez przedstawiciela, w ramach pełnomocnictwa, w imieniu reprezentowanej strony wywołuje bezpośrednie skutki między reprezentowaną stroną a drugą stroną umowy.

Zgodnie z art. 2021 kodeksu postępowania cywilnego w przypadku odmiennego porozumienia osoba wyznaczona, która wypełniła swój mandat, nie ponosi odpowiedzialności wobec osoby wyznaczającej co do wypełnienia zobowiązań zaciągniętych przez osoby/podmioty, z którymi zawarto umowę, z wyjątkiem sytuacji, w której niewypłacalność tych osób/podmiotów była lub powinna być znana osobie wyznaczonej w dniu zawarcia umowy z tymi osobami/podmiotami.

Zgodnie z art. 1309 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego umowa zawarta przez osobę/podmiot, który występuje jako przedstawiciel, ale nie posiada pełnomocnictwa lub przekracza przekazane mu uprawnienia, nie wywołuje skutków między reprezentowaną stroną a osobami trzecimi.

Zgodnie z art. 1311 kodeksu postępowania cywilnego w przypadkach przewidzianych w art. 1309 strona, w której imieniu zawarto umowę, może ją zatwierdzić z zachowaniem formalności prawnych niezbędnych do jej ważnego zawarcia; umawiająca się strona trzecia może w drodze powiadomienia wyznaczyć rozsądny termin na zatwierdzenie umowy, po upływie którego zatwierdzenie umowy nie będzie możliwe.

Zgodnie z art. 1309 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego jeżeli jednak przedstawiciel swoim postępowaniem spowodował, że umawiająca się strona trzecia miała uzasadnione powody, by sądzić, że jest on uprawniony do reprezentacji i podejmowania czynności w granicach powierzonych mu uprawnień, przedstawiciel nie może powoływać się na brak uprawnień do reprezentowania wobec tej umawiającej się strony trzeciej.

Zgodnie z art. 1310 kodeksu postępowania cywilnego każda osoba lub każdy podmiot, który zawiera umowę jako przedstawiciel bez odpowiednich uprawnień lub która, zawierając umowę, wykracza poza zakres przyznanego uprawnienia, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą wobec strony trzeciej, która była przekonana – działając w dobrej wierze – o ważności zawartej umowy.

Zgodnie z art. 1297 kodeksu postępowania cywilnego umowa zawarta przez przedstawiciela podejmującego czynności w granicach przyznanego mu uprawnienia, ale w przypadku której umawiająca się strona trzecia nie jest lub nie mogła być świadoma, że przedstawiciel podejmował czynności w takim charakterze, jest wiążąca wyłącznie dla przedstawiciela i strony trzeciej, chyba że przepisy stanowią inaczej; jeżeli jednak przedstawiciel, zawierając umowę ze stroną trzecią w imieniu przedsiębiorstwa i w granicach przyznanego uprawnienia, podaje się za właściciela tego przedsiębiorstwa, a strona trzecia następnie ustali tożsamość faktycznego właściciela, wówczas strona ta może wykonywać prawa nabyte wobec przedstawiciela również wobec faktycznego właściciela.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 729 Ograniczenia egzekucji z dochodów pieniężnych na mocy kodeksu postępowania cywilnego

1. Egzekucji podlegają wynagrodzenia oraz inne regularne dochody, świadczenia emerytalne wypłacane z systemów zabezpieczenia społecznego oraz inne kwoty, które dłużnik otrzymuje regularnie tytułem kosztów utrzymania: a) do wysokości połowy miesięcznego dochodu netto w przypadku kwot należnych z tytułu zobowiązań alimentacyjnych lub świadczeń na dziecko; b) do wysokości jednej trzeciej miesięcznego dochodu netto w przypadku wszelkich innych zobowiązań.
2. Jeżeli do tych samych kwot odnosi się kilka tytułów egzekucyjnych, całkowita kwota egzekucji nie może przekraczać połowy miesięcznego dochodu netto dłużnika niezależnie od charakteru wierzytelności, chyba że przepisy stanowią inaczej.
3. Jeżeli wysokość wynagrodzeń lub innych kwot wypłacanych dłużnikowi tytułem kosztów utrzymania jest niższa od minimalnego wynagrodzenia, egzekucję można przeprowadzić wyłącznie z części, która przekracza połowę takiego minimalnego wynagrodzenia.
4. Zgodnie z przepisami prawa świadczenia z tytułu czasowej niezdolności do pracy, odprawy ustawowe wypłacane pracownikom z tytułu rozwiązania stosunku pracy, a także zasiłki dla bezrobotnych mogą podlegać egzekucji wyłącznie w odniesieniu do kwot należnych z tytułu zobowiązań alimentacyjnych oraz odszkodowań z tytułu śmierci lub szkody na osobie, chyba że przepisy stanowią inaczej.
5. Egzekucję ze świadczeń, o których mowa w pkt 4, można przeprowadzić do wysokości połowy ich kwoty.
6. Kwoty wstrzymane zgodnie z przepisami pkt 1-4 zostają zwolnione lub objęte podziałem zgodnie z art. 864 i nast.
7. Świadczenia państwowe, świadczenia na dziecko, zasiłki pielęgnacyjne, zasiłki macierzyńskie, świadczenia na wypadek śmierci, stypendia naukowe, dietyienne oraz inne tego rodzaju zasiłki celowe przewidziane ustawą nie mogą być przedmiotem egzekucji z tytułu jakiegokolwiek rodzaju zadłużenia.

Art. 970 Przedmiot nakazów zajęcia na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego

Nakaz zajęcia może dotyczyć środków pieniężnych, papierów wartościowych lub innych podlegających zajęciu ruchomych wartości niematerialnych i prawnych należnych dłużnikowi od strony trzeciej lub które staną się należne dłużnikowi w przyszłości na podstawie istniejącego stosunku prawnego, z zastrzeżeniem przesłanek określonych w art. 953.

Art. 631 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego

Egzekucję można wszcząć przeciwko dowolnej osobie fizycznej lub prawnej z mocy prawa publicznego lub prywatnego, z wyjątkiem osób, które na mocy przepisów dysponują immunitetem uniemożliwiającym podjęcie przeciwko nim czynności egzekucyjnych

Art. 781 ust. 2 i 5 kodeksu postępowania cywilnego

W przypadku zajęcia środków pieniężnych na rachunkach bankowych w stosownych przypadkach zajęcie może objąć zarówno saldo kredytowe tych rachunków, jak i przyszłe wpływy, w granicach określonych w art. 729.

Egzekucji nie podlegają:

1. kwoty przeznaczone na cele specjalne przewidziane w przepisach prawa oraz kwoty, którymi dłużnik nie ma prawa dysponować;
2. kwoty stanowiące bezzwrotne finansowanie ze strony instytucji lub organizacji krajowych lub międzynarodowych na realizację określonych programów lub projektów;
3. kwoty związane z przyszłymi uprawnieniami do wynagrodzenia przez okres trzech miesięcy od daty dokonania zajęcia. Jeżeli w odniesieniu do tego samego rachunku wydano kilka nakazów zajęcia, trzymiesięczny okres, w którym można dokonać płatności związanych z przyszłymi uprawnieniami do wynagrodzenia, oblicza się tylko raz, poczynawszy od dnia, w którym dokonano pierwszego zajęcia rachunku.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Nie dotyczy.

Na podstawie zarówno stosunków umownych między bankami i klientami, jak i szczegółowych przepisów prawa

bankowego wdrażanie środków zabezpieczających, które mają wpływ na rachunki klientów, jest transakcją, za którą banki pobierają opłatę z tytułu zajęcia (zarówno w przypadku środków zapobiegawczych, jak środków egzekucyjnych wobec rachunków klientów). Opłatę pobiera się w chwili dokonania zajęcia, ale w przypadku transakcji zabezpieczających na rachunku (które stanowią przedmiot rozporządzenia) w praktyce pobiera się opłaty od klienta.

Jest to spowodowane faktem, że opłatę pobiera się w praktyce w momencie przekazania środków pieniężnych organom sądowym/podatkowym, tj. w momencie transferu zajętych kwot. Celem rozporządzenia jest jednak zabezpieczenie przedmiotowej kwoty, a nie doprowadzenie do jej wypłacenia. Celem rozporządzenia nie jest zajęcie komornicze (*poprirea executorie*).

W rezultacie w przypadku środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego (takich jak europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym), którym w rzeczywistości nie towarzyszy żaden „etap końcowy” (zwolnienie), a jedynie operacja zabezpieczenia, którą bank realizuje po otrzymaniu dokumentacji od organu, który wydał nakaz zastosowania przedmiotowego środka, w praktyce nie pobiera się opłaty od klienta.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Minimalna opłata pobierana przez komorników za powiadomienie i doręczenie pism procesowych wynosi 20 lei rumuńskich, a maksymalna – 400 lei rumuńskich (zob. pkt 1 załącznika I do zarządzenia nr 2550/C/14.11.2006 Ministra Sprawiedliwości zatwierdzającego minimalne i maksymalne opłaty za usługi świadczone przez komorników).

Minimalna opłata pobierana przez komorników za egzekucję nakazów zajęcia wynosi 100 lei rumuńskich, a maksymalna – 1 200 lei rumuńskich w przypadku dłużników będących osobami fizycznymi i 2 200 lei rumuńskich w przypadku dłużników będących osobami prawnymi (zob. pkt 10 załącznika I do zarządzenia nr 2550/C/14.11.2006 Ministra Sprawiedliwości zatwierdzającego minimalne i maksymalne opłaty za usługi świadczone przez komorników).

Stawki opłat pobieranych przez komorników są publikowane na stronie internetowej [Krajowej Unii Komorników](#) w sekcji „Ramy legislacyjne” (Cadru Legislativ), zarządzenia (Ordine), zarządzenie nr 2550 z dnia 14 listopada 2006 r. zatwierdzające minimalne i maksymalne opłaty za usług świadczone przez komorników (Ordinul nr. 2550 din 14/11/2006 privind aprobarea onorariilor minimale si maximale pentru serviciile prestate de executorii judecatoresti).

Usługi świadczone przez komorników w Rumunii podlegają opłacie.

Informacje o opłacie skarbowej można znaleźć w lit. n).

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Na gruncie prawa ogólnego nie obowiązuje żadna klasyfikacja zajęć zabezpieczających, ale klasyfikacja taka istnieje w odniesieniu do wierzytelności, o których zabezpieczenie się występuje, w zależności od ich rodzaju.

Art. 865 Ogólna klasyfikacja wierzytelności na podstawie kodeksu postępowania cywilnego

1. Jeżeli egzekucję wszczęło kilku wierzycieli lub jeżeli przed spłatą lub podziałem kwoty uzyskanej z egzekucji tytuły egzekucyjne przedstawili również inni wierzyciele, komornik dokonuje podziału według następującej kolejności, chyba że przepisy stanowią inaczej:

1. wierzytelności stanowiące koszty prawne z tytułu środków zabezpieczających lub egzekucji, z tytułu zabezpieczenia składników majątku, których cena jest objęta podziałem, wszelkie inne koszty poniesione w interesie wspólnym wierzycieli, a także wierzytelności powstałe wobec dłużnika z tytułu kosztów poniesionych w związku z koniecznością wypełnienia przewidzianych w przepisach prawa przesłanek lub formalności związanych z nabyciem tytułu do przydzielonego majątku i jego wpisem do rejestru publicznego;

2. koszty pogrzebu dłużnika w zależności od konkretnej sytuacji;
3. wierzytelności z tytułu wynagrodzeń oraz innych równoważnych zobowiązań, emerytur, zaległych zasiłków dla bezrobotnych – zgodnie z przepisami prawa – zasiłków: rodzinnych, macierzyńskich, z tytułu czasowej niezdolności do pracy, na profilaktykę zdrowia, rehabilitacyjnych, świadczeń na wypadek śmierci, przyznawanych z systemów zabezpieczenia społecznego, a także wierzytelności wynikające z obowiązku wypłaty odszkodowania z tytułu śmierci, naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia;
4. wierzytelności wynikające z prawnego zobowiązania do zapewnienia świadczeń alimentacyjnych, świadczeń na dziecko lub zobowiązania do zapłaty innych regularnych kwot przeznaczonych na pokrycie kosztów utrzymania;
5. wierzytelności podatkowe z tytułu podatków, opłat, składek oraz innych kwot przewidzianych w prawie, należnych wobec budżetu państwa, budżetu państwowych systemów zabezpieczenia społecznego, budżetów lokalnych lub budżetów funduszy specjalnych;
6. wierzytelności z tytułu pożyczek udzielonych przez państwo;
7. roszczenia odszkodowawcze z tytułu naprawy szkody na mieniu publicznym powstałej na skutek czynów niedozwolonych;
8. wierzytelności z tytułu kredytów bankowych, dostawy produktów, świadczenia usług lub wykonywania robót, a także najmu lub dzierżawy;
9. wierzytelności w formie grzywien płatnych na rzecz budżetu państwa lub budżetów lokalnych;
10. pozostałe wierzytelności.

2. Przepisy dotyczące subrogacji ustawowej mają nadal zastosowanie na korzyść dowolnej strony, która dokonuje spłaty którejkolwiek wierzytelności wymienionej w ust. 1.

3. O ile przepisy nie stanowią inaczej, w przypadku wierzytelności należących do tej samej kategorii uprzywilejowania dokonuje się podziału uzyskanej kwoty między wierzycieli proporcjonalnie do każdej wierzytelności.

Art. 866 Zgłoszenie wierzytelności państwowych

1. Zgodnie z przepisami prawa w terminie 15 dni od daty wszczęcia postępowania egzekucyjnego każdy wierzyciel może wystąpić do organów administracji państwowej lub lokalnej z wnioskiem o zgłoszenie wszelkich uprzywilejowanych wierzytelności, które mogą przysługiwać tym organom. Wniosek taki odnotowuje się w rejestrze publicznym wyłącznie pod warunkiem przedstawienia dowodu potwierdzającego powiadomienie lokalnych organów podatkowych.
2. W terminie 30 dni od daty powiadomienia zainteresowany organ administracji państwowej lub lokalnej musi zgłosić i zarejestrować kwotę wierzytelności.
3. Niedopełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, będzie skutkowało utratą uprzywilejowania przez wierzycieli, którzy wystąpili o zgłoszenie.

Art. 867 Klasyfikacja wierzytelności zabezpieczonych

W przypadku zgłoszenia się wierzycieli posiadających prawo zastawu, prawo hipoteczne lub inne zabezpieczone prawo pierwszeństwa w odniesieniu do sprzedawanego składnika majątku, na warunkach przewidzianych na mocy ustawy, w momencie podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży tego składnika majątku wierzytelności tych wierzycieli zostaną zaspokojone przed wierzytelnościami, o których mowa w art. 865 ust. 1 lit. c).

Art. 868 Klasyfikacja roszczeń ubocznych

Klasyfikacja odsetek i grzywien oraz innych roszczeń ubocznych w stosunku do roszczenia głównego odpowiada klasyfikacji tego roszczenia głównego.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Zgodnie z art. 1⁸ art. 1 ust. 3 i 4 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie niektórych środków niezbędnych do wdrożenia niektórych przepisów wspólnotowych od dnia przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego i zmienionego ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami, „*środek odwoławczy przewidziany w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 należy do właściwości sądu wyższej instancji niż sąd, który wydał postanowienie w przedmiocie wniosku o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na*

rachunku bankowym.

Środki zaskarżenia przeciwko egzekucji nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym przewidziane w art. 34 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 należą do właściwości sądu egzekucyjnego”.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Zgodnie z art. 1⁸ art. 1 ust. 5 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie niektórych środków niezbędnych do wdrożenia niektórych przepisów wspólnotowych od dnia przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego i zmienionego ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami, *środki odwoławcze przewidziane w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 należą do właściwości sądu instancji wyższej niż sąd wymieniony w ust. 3 lub 4 tego artykułu, tj. sąd instancji wyższej niż sąd, o którym mowa w art. 35 tego rozporządzenia; środki takie należy wnosić w terminie 30 dni od daty doręczenia wyroku, chyba że prawo stanowi inaczej.*

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 80/2013 w sprawie opłat skarbowych, z późniejszymi zmianami, poszczególne wnioski podlegają następującym opłatom:

- wnioski w sprawie środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego – 100 lei rumuńskich;
- wnioski w sprawie nałożenia środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego w odniesieniu do statków wodnych lub powietrznych – 1 000 lei rumuńskich;
- wnioski o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym sporządzone zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych – 100 lei rumuńskich.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Rumunia nie akceptuje żadnego innego języka poza językiem rumuńskim (art. 128 ust. 1 konstytucji oraz art. 16 ust. 1 ustawy nr 304/2022 o organizacji wymiaru sprawiedliwości).

■ Ostatnia aktualizacja: 16/02/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.